

LOBO PLAY

La immigració entra en campanya

Vincular delinqüència amb immigració s'ha convertit en una arma electoral per al PP, i també per a formacions d'ultradreta com ara Plataforma per Catalunya o España 2000, al País Valencià. Al Principat, Badalona s'ha convertit en la zona zero d'un PP que vol sortir de la marginalitat aconseguint una gran alcaldia. Si el model de Garcia Albiol els surt bé, l'exportaran a més conteses electorals.

Badalona és un banc de proves per al PP català, que el maig del 2011 intentarà el primer assalt amb possibilitats a un gran ajuntament del cinturó roig. Un discurs populista contra la immigració, en plena crisi i amb un PSC dèbil –el PP hi és la segona força, a només dos regidors dels socialistes–, converteixen aquesta ciutat en un caramel únic per a un PP testimonial en política municipal catalana.

El PP se la juga amb l'aposta Albiol

El 2008, el PSOE va guanyar les eleccions espanyoles gràcies als 25 diputats obtinguts a Catalunya. El Principat és la peça clau per a decantar majories en uns comicis espanyols, i el PP ho sap prou bé. Amb 14 diputats al Parlament i ni una sola alcaldia potent, el PP català no pot oferir pràcticament res a la seva direcció estatal. O potser, per primera vegada en la història, sí. Badalona, la tercera ciutat de Catalunya, amb 220.000 habitants, seria una magnífica ofrena a

Madrid, una prova que el PP català no és tan marginal. Però, encara més, una victòria d'aquest partit, que ara té set regidors, només dos menys que el PSC, significaria que l'estratègia de vincular delinqüència amb immigració els podria donar fruits electorals a una escala més gran. De fet, Plataforma per Catalunya ha fet un assaig similar en alguns municipis catalans amb un percentatge elevat d'immigració, i el discurs obertament xenòfob de Josep Anglada ha començat a arrelar, fins al punt de donar-li disset

regidors en vuit municipis catalans. La diferència entre PxC i el PP badaloní és de formes, però el contingut de fons és el mateix: un discurs de rebuig frontal als immigrants aprofitant la tensió social derivada de la crisi econòmica, que afecta especialment els barris més humils de les ciutats.

De renegar-ne a idolatrar-lo.

Badalona s'ha convertit en un laboratori per al PP, que, després d'un temps de recel envers el discurs del seu cap de llista, Xavier Garcia Albiol, ara li fa plena confiança. Fa un parell de setmanes, Albiol compareixia davant la fiscalia acusat d'haver incitat l'odi i la xenofòbia l'abril d'enguany, quan es va passejar per alguns barris de Badalona repartint a quatre mans –amb Alicia Sánchez Camacho– pamflets amb un missatge clar: “No volem romanesos.” L'endemà es van sentir alguns escarafalls des de Madrid, perquè la direcció estatal considerava que aquest discurs tan estripat perjudicava la imatge del partit. Però la tempesta va quedar en quatre gotes. I no únicament això: el regidor de Badalona s'ha ficat a la butxaca la presidenta del PP català i el secretari general, Alberto Fernández Díaz, que l'acompanyen als jutjats i li organitzen visites com la de fa uns mesos, en què una diputada del partit de Nicolas Sarkozy va venir expressament a la ciutat a bramar contra els gitanos romanesos.

“La presidenta del PP i el secretari general m'han transmès que Badalona és prioritària per al PP, i això em reconforta. Em sento amb un suport total del meu partit, tant a Madrid com a Catalunya, en tinc proves evidents”, explica Xavier Garcia Albiol a EL TEMPS. No li agrada parlar d'*efecte Albiol*, però és conscient que la seva estratègia ha impressionat els alts comandaments del

Si de primer el PP era refractari a l'estratègia d'Albiol, ara la direcció s'ha abocat a ajudar-lo en la seva gesta. Una diputada de Sarkozy va venir a la ciutat a bramar contra els romanesos.

Albiol va declarar davant la fiscalia acusat d'incitar a l'odi i la xenofòbia pel fet de repartir pamflets contra els gitanos romanesos a Badalona.

partit. S'allunya prou del discurs tradicional del PP sobre la llengua i l'amenaça del nacionalisme català, però els resultats obtinguts a Badalona des que el seu partit va aconseguir representació al consistori han convençut la direcció catalana i espanyola que Albiol podria estar en possessió d'una clau que obre portes fins ara tancades. El 1991, el PP aconseguia el primer escó a Badalona i, quatre eleccions després, hi té set regidors. En aquest temps, el PSC ha perdut la majoria absoluta i avui governa gràcies a un tripartit amb CiU i ERC.

Garcia Albiol mateix explica l'èxit del PP a Badalona per la ineficàcia de la resta de formacions polítiques: "Totes les forces polítiques han participat en una mesura o una altra en el govern municipal, i no són capaces de reaccionar als problemes de desvertebració que es viuen a la nostra ciutat, no són propers als veïns i no aporten solucions de cap mena." I remarca que el seu partit no proposa a Badalona un "debat ideològic i polític, sinó de model de ciutat, una

estratègia que permet que part dels ciutadans que mai no han confiat en el PP ni a Catalunya ni a Espanya ara ho facin a l'àmbit local".

Per què Badalona? La Mina (Sant Adrià de Besòs), Fondo (Santa Coloma de Gramenet), Sant Cosme (el Prat de Llobregat), Sant Ildefons (Cornellà), la Guàrdia (Sant Vicenç dels Horts), Camps Blancs (Sant Boi de Llobregat), etc. La llista de barris considerats més vulnerables a causa de les grans bosses de nousvinguts que acullen és llarga. Però en cap d'aquestes ciutats la immigració no s'ha convertit en l'obsessió d'una força política per a conquerir el poder. Només Badalona. Què fa que aquesta població, amb una immigració global del 14,5% i només 1.031 ciutadans romanesos censats, sigui l'objectiu número u del PP a Catalunya? És cert que barris com la Salut, Artigues o Sant Roc concentren percentatges de població immigrada superiors al 30%, i a vegades es produeixen problemes

de convivència que fan més difícil la cohesió social.

Però l'oportunitat de Badalona per al PP és aritmètica, no pas social. El consistori té 27 regidors: 9 el PSC, 7 el PP, 5 CiU, 5 ICV i 1 ERC, de manera que la majoria absoluta és a 14. En aquesta composició de lloc s'escauen dues circumstàncies que aplanen el camí del PP. D'una banda, els populars són molt forts en aquesta ciutat, i en cadascuna de les quatre eleccions municipals des de la primera vegada que van aconseguir representació han millorat els resultats. Per contra, el PSC, debilitat orgànicament, ha anat de baixa fins a perdre la majoria absoluta. De fet, la situació dels socialistes catalans a Badalona és del tot anòmla en el context de l'anomenat cinturó roig, on pràcticament tots els ajuntaments són governats amb una majoria prou folgada del PSC, i esporàdicament amb el suport d'ICV i d'ERC.

ICV, en aquest mandat a l'oposició, adverteix que el PSC és "massa dèbil a

El PP hi té 7 regidors, 2 menys que el PSC, que governa amb els 5 de CiU i 1 d'ERC. Badalona és l'única ciutat catalana on el PP té molta força.

la ciutat i, per tant, té menys capacitat de resposta perquè està lligat pel pacte amb CiU”, i que, d’una altra banda, Xavier Garcia Albiol “no té escrúpols a l’hora de furgar la ferida, la misèria i les dificultats de molta gent, pregonant un discurs xenòfob, racista i amb connotacions feixistes”, addueix el regidor ecosocialista Carles Sagués.

Els periodistes ajuden el PP? Des del govern mateix, en canvi, s’apunta als mitjans de comunicació com a instigadors del discurs xenòfob d’Albiol. El regidor d’Àmbit de Govern –inclou ciutadania i convivència i acció social–, Ferran Falcó, de CiU, admet que “el PP és més agressiu que en alguns altres llocs, no té cap sentit de la responsabilitat perquè sembla la llavor de l’odi i de la confrontació als barris sense límit moral, però, a més, els mitjans de comunicació han contribuït a fer-li més gran aquest discurs perquè la diu molt grossa”. Per al soci majoritari del PSC al govern, la debilitat orgànica dels socialistes catalans a Badalona és també

“un factor clau” que explica l’ascens del PP a la ciutat. El responsable de seguretat del consistori també remarca que el PP “colla allà on els socialistes han perdut terreny en la configuració de les entitats socials, perquè els líders veïnals dels barris se’ls han fet grans i no tenen relleu i, a més, la crisi econòmica provoca dificultats i tensions socials”.

El PSC coincideix amb CiU respecte al paper dels mitjans de comunicació, i adverteix que “el missatge d’Albiol arriba més als mitjans de comunicació que no pas a la gent de bona voluntat de la ciutat”. El regidor Francesc Serrano reconeix que “hi ha gent descontenta” i “problemes de convivència”, però troba innegable que “ara la ciutat està millor que fa dos anys o tres”. Respecte a la situació del PSC a la ciutat, Serrano recorda que el seu partit ha guanyat totes les eleccions, i que “el desgast de gairebé trenta anys de gestió de govern l’anem compensant amb renovació, fent avançar la ciutat com mai abans”.

ERC, el tercer soci de govern, apunta directament al regidor del PP: “Ens

han convertit en el centre d’atenció. Algú que no visqui de prop la realitat de la ciutat es deu pensar que anem amb pistola pel carrer o que al vespre no podem sortir a segons quins barris, que és el discurs del senyor Albiol. Per què ens ha passat? Doncs la resposta es diu Garcia Albiol, un personatge que en alguns altres municipis no en tenen”, sentència el regidor Mateu Chalmeta.

De possibilitats n’hi ha, però no es comenten. Tots els grups municipals asseguren que no hi ha cap enquesta que digui que el PP té possibilitats de governar a Badalona. Però el PP, i també els periodistes locals, treballen amb aquesta possibilitat, fruit de més d’una enquesta dels partits. Sigui com sigui, el PP és a només dos regidors del partit majoritari, i es veu amb forces que créixer als comicis de l’any vinent.

Garcia Albiol mateix reconeix que “si només comptés amb els vots del PP, no tindria els resultats que tinc a la ciutat”, i és conscient que amb el seu discurs pot recollir vots “de l’esquerra”. Per norma

general, el PP sempre obté el millor resultat en unes eleccions espanyoles, però també Badalona és una excepció en aquest sentit. Als darrers comicis del 2008, el PP va obtenir el 19% dels vots en aquesta ciutat, mentre que a les municipals del 2007 el percentatge va atènyer el 22%. Per primera vegada, la llista d'Albiol guanyava a tres barris, un dels quals un feu socialista, Sant Joan de Llefià, amb un 30% dels vots. I al barri de la Salut, on el PSC triplica en vots el PP a les espanyoles, amb un 60% de suport, a les eleccions municipals els populars van quedar-se només a 60 vots dels socialistes. Amb tot, el creixement del PP a Badalona el 2007 no va ser tan fort com pot semblar. L'abstenció va fer que el partit, amb només 500 vots més que a les eleccions del 2003, s'adjudicés dos regidors més. En realitat, doncs, el rèdit electoral del polèmic DVD *Set minuts*, en què el partit presentava la seva nova estratègia per guanyar vots –relacionant els problemes d'inseguretat amb la immigració–, no va ser tan gran com es preveia.

El PSC, que té l'alcaldia, és contundent sobre les possibilitats d'Albiol: "El PP no governarà mai a Badalona. Albiol és un reincident en l'ús de la xenofòbia, i la ciutadania de Badalona sap qui treballa per la ciutat, qui defensa el bon nom de Badalona i qui, sense cap escrúpol, aprofita qualsevol oportunitat per magnificar situacions a la caça i captura de titulars, no pas de vots", assegura el regidor socialista Francesc Serrano.

Des de CiU, Ferran Falcó no admet que el PP ho tingui tot fet, i reivindica les possibilitats de la seva formació a les eleccions de l'any vinent: "El 1995 CiU va guanyar les eleccions catalanes a Badalona, i ara creiem que pot passar per segona vegada. Si és el cas, que pot ser perquè hi ha una desmobilització brutal del votant socialista, què ens fa pensar que a les municipals no podem ser una opció de govern?", qüestiona. Falcó insisteix, a més, que no hi ha cap enquesta a Badalona que digui que el PP pot guanyar les eleccions. "És mentida. Ens creiem la mentida, perquè la gent no està disposada a escoltar la veritat, que és que un ajuntament no pot expulsar un immigrant, ho ha de fer l'estat".

En canvi, ERC veu més real el perill d'ascens del PP. Mateu Chalmenta reco-

La plaça de Salvador Allende, a la Salut, és punt de trobada del col·lectiu d'immigrants. Alguns veïns diuen que és un lloc molt perillós. Però un grafit recorda que la convivència és cosa de tothom.

neix que "en cap altra ciutat no pot tenir tantes possibilitats com aquí, on el PSC té el llistó baix i el PP, prou alt. En tot cas, em sabria molt de greu que arribés a l'alcaldia pel discurs populista i xenòfob que té, perquè aleshores voldria dir que tenim un problema no pas polític, sinó social".

Finalment, Carles Sagués, d'ICV, lamenta que l'alcalde, Jordi Serra, no hagi escoltat la crida del seu partit per "sumar-nos a polítiques que desmuntin aquest argumentari del PP: liderar entre tots un moviment ciutadà per intervenir seriosament en les solucions que calen i denunciar aquest partit xenòfob; però mai no ha volgut". Sigui com sigui, ICV no preveu la possibilitat que el PP obtingui prou representació per a optar a l'alcaldia en solitari.

Badalona en canvi de Barcelona?

ICV sí que creu, en canvi, que hi podria haver un pacte PP-CiU ordit des de les cúpules dels dos partits per a ajudar-se en l'obtenció de les alcaldies de Badalona i Barcelona. "Hi ha la possibilitat que, si el PP necessita CiU a Badalona per governar, i, a Barcelona, Xavier Trias necessita Alberto Fernández Díaz, es produeixi un intercanvi. A la darrera campanya, CiU va dir que els seus vots a Badalona eren per a fer fora de l'alcaldia el PSC, i al final els vots van servir per a fer alcalde el candidat socialista. Per tant, tot pot ser", sentència Sagués.

Mateu Chalmeta, d'ERC, tampoc no veu impossible aquest bescanvi de cromos: "No descartem absolutament res, i treballem també amb aquesta hipòtesi, però realment seria un desgast important per a CiU a tots els nivells."

Per contra, CiU nega rotundament aquesta possibilitat, no pas perquè sigui el PP –atès que "amb la dreta es poden fer acords"–, sinó perquè "Albiol és la ultradreta". És per això que Falcó és contundent: "Descarto totalment això. Badalona no és una fitxa de Monopoly i per tant no es canvia. La direcció del meu partit sap que hi ha un cap de llista que té clar que Badalona va primer. No farem acords ni els deixarem de fer per qüestions que sobrepassin la nostra ciutat. Punt. Ho saben, i si no ho acceptessin jo no seria cap de llista."

Mentrestant, Xavier Garcia Albiol fa els seus comptes. I té clar que no hi haurà un front comú PSC-CiU-ERC-ICV contra ell. Els ecosocialistes tenen 5 regidors, i el líder del PP els dona per segurs a l'oposició atesa la mala relació que té amb els partits del govern. Ara hi ha un govern amb 15 regidors. Si els tres partits en perdessin tres i ICV només es mantingués, Albiol es veuria més a prop de la cadira d'alcalde. L'aritmètica, per primera vegada a Catalunya, no li ho complica tant, al PP.

Gemma Aguilera